

מ"ת 22987/05 - מדינת ישראל נגד סולימאן פטאלי, מוחמד ג'ראדאת

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 יוני 2014

מ"ת 22987 מדינת ישראל נ' פטאלי (עוצר) ואח' מ"ת 22970-05-14 ג'ראדאת

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הוואר
ה המבקש: מדינת ישראל

נ' פטאלי (עוצר)
המשיבים: 2. מוחמד ג'ראדאת (עוצר)

nocchim:

בשם המבקש: עוז נטע פוניס

בשם המשיב 1: עוז ח'אלד אבו אחמד בהעברה מעוז'ד באסל פלאח
המשיב 1 בעצמו [באמצעות השב"ס]

החלטה

1. נגד המשיב מס' 1 (להלן: "המשיב") הוגש לבית משפט זה כתוב אישום בת"פ 22970-05-14, המיחס לו, יחד עם נאשם נוסף (להלן: "מוחמד"), את העבירות הבאות:

- א. עיטה אחרת בסמ' מסוכן- עבירה לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג- 1973 (להלן "הפקודה").
- ב. החזקת סם שלא לצריכה עצמית בלבד- עבירה לפי סעיפים 7(א) + (ג) רישא לפקודה.
- ג. ניסיון לlsruר בסמ' מסוכן- עבירה לפי סעיפים 13 + 19א לפקודה + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977.
- ד. הסתייעות ברכב לשם ביצוע פשע- עבירה לפני סעיף 43 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א- 1961.

עמוד 1

בהתמצית, על פי כתוב האישום נטען כי ביום 22.4.14, סיכם המשיב עם אחר שזיהותו אינה ידועה, כי ימכור לו כ- 8 ק"ג סם מסוכן תמורה כ- 120,000 ₪, אולם ימסור לו למחירת היום.

בהתאם לכך, ביום 23.4.14, סמוך לשעה 16:30, הגיע המשיב ברכבת מסווג הונדה (להלן: "ההונדה") אל חצר ביתו של מוחמד. מוחמד עלה להונדה והשניים נסעו מהמקום אל מוסף הגליל שבURAABA. בהגיעם למקום נכנסו השניים לשטח המוסר ובחלווף זמן קצר יצאו מהמקום בהונדה בחזרה אל ביתו של מוחמד, אשר ירד מההונדה ונכנס לחצר ביתו. המשיב עזב את המקום וכעבור כרבע שעה עצר את ההונדה בצד הדרך סמוך לצומת חנא, שם המתין לבאוו של מוחמד. סמוך לשעה 17:40, הגיע מוחמד לצומת כשהוא נהוג ברכבו מסווג מזדה (להלן: "המזדה"), כאשר בתא המטען מוסלקות 38 חבילות המכילות כ- 7.5 ק"ג סם מסוכן מסווג חשיש (להלן: "הسم"), ונעצר בסמוך להונדה. זאת עשו המשיב ומוחמד בהתאם לסייעם לפיו הסם יוביל לעידו במכוניתו של מוחמד- המזדה, ואילו המשיב יסע מרחק מה לפניו בהונדה, במטרה להתריע על מכשולים ונוכחות משטרתית בדרך.

לאחר שנעצר מוחמד בצומת חנא, העביר המשיב למוחמד כסף, סיגריות ומזכית והשניים המשיכו בנסיעה לתחנת דלק סמוכה. בתחנת הדלק תידלקו השניים את מכוניותיהם. לאחר שסיהם מוחמד את התדלק, המתין למשיב ביציאה מתחנת הדלק כאשר סיים המשיב לדלק, חלף על פני המזדה והחל נושא לפניה, בהתאם לסייעם המוקדם. המשיב ומוחמד נסעו זה אחר זה מתחנת הדלק במשך כחצי שעה לכיוון עפולה, עד אשר נעצרו ע"י כוחות המשטרה.

3. עם הגשת כתוב האישום, הגישה המבקרת בקשה להורות על מעצרם של המשיב ומוחמד עד תום ההליכים. לטענת המבקרת, קיימות ראיותلقאה טבות להוכחת המiosis לשניהם בכתב האישום, הכוללות בין היתר את מעצרו של מוחמד כמשמעותם בתא המטען של המזדה בה נהג, מעצרו של המשיב בסמוך למקום מעצרו של מוחמד בעודו נהוג ברכב אחר, דוחות עיקוב של שוטרים, האזנות סתר, חוות דעת לעניין הסם, דוחות שוטרים, צילומי מצלמות אבטחה ועוד.

4. בדion לפני הסכים ב"כ של מוחמד למעצרו עד תום ההליכים, תוך שמירה על זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר. מנגד, חלק ב"כ המשיב על קיומן של ראיותلقאה כנגד המשיב, כאשר לטענתו עצמת הראיות בתיקrina שלשה, נסמכת כולה על ראיות נסיבתיות ומצדיקה את שחרורו של המשיב בחולפת מעצר. הוסיף כי לכל היותר, יש לשלווח את המשיב לשם קבלת تسוקיר מעצר שירות המבחן בעניינו.

דין והכרעה

5. לאחר שבחןתי את חומר הראיות, ואת טענות באיכות הצדדים הגעת לידי מסקנה כי דין של הבקשה להתקבל. להלן נימוקי:

ראיותلقאה: א.

עמוד 2

בהתאם להוראת סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") על בית המשפט לבחון, טרם החלטתו על מעצר הנאשם עד תום ההליכים, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו במיחסו לו בכתב האישום. בשלב זה בוחן בית המשפט האם יש בכוחו של חומר הראיות הגולמי המצוי בידי המבוקשת להצביע על סיכוי סביר להרשעה [ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133; בש"פ 748/10 איסקופ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)]. המשקל שציר להינתן לכל ראייה יקבע על ידי הערכאה הדינונית בשלב בירור אשמתו של הנאשם כך שבית המשפט הבוחן את דבר קיומן של ראיות לכאורה במסגרת דין במעצר עד תום ההליכים אינו נדרש לשאלות כגון מהימנות העדים ולסתירות כללה ואחרות, ככל שהן עלולות מן העדויות שנגבו. רק מקום בו מצוי בית המשפט כי מדובר בסתיות מהותיות הגלויות על פני הדברים, עשוי הדבר לעתים להוביל למסקנה כי בשל חולשת הראיות לכאורה אין הצדקה למעצר מאחריו סוג ובריח או שיש מקום להורות על חלופת מעצר [ראו: בש"פ 4692/06 אלמוגרבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)],].

כאמור, אין בין הצדדים מחלוקת כי הסם במשקל של כ-7.5 ק"ג נתפס ברשותו של מוחמד. כן לא הולה ב"כ המשיב טענות אודות השתלשלות העניינים המתוארת מיום 23.4.14, ככל שהוא נוגעת למפגשים שאירעו בין המשיב ומוחמד באותו יום. המחלוקת בין הצדדים נוגעת אם כן רק לעוצמת הראיות לכאורה, אשר קשורות את המשיב לשם נתפס.

יען בחומר החקירה אשר בידי המבוקשת, מלמד כי עיקר הראיות לכאורה כנגד המשיב נסמכת על שייחות טלפון מוקלטות שנייהל המשיב עם الآخر, אשר הוקלטו במסגרת האזנת סתר וכן על אותה התנהלות משותפת של המשיב עם מוחמד, טרם זה נתפס כהסם ברשותו.

אשר ליזהו קולו של המשיב בהאזנות הסתר, הרי מחומר החקירה עולה כי מכשיר הפלפון של המשיב, עליו נרכחה האזנת הסתר, נתפס ברכב ההונדה של המשיב עת נעצר (ראו לעניין זה לדוג' העתק חדש יותר האזנת סתר על הפלפון של המשיב שנית ביום 10.4.14 ע"י כב' סגן הנשיא כתיל והשו עם מסמך תפיסת מוצגים של רס"מ מיאודובסקי המסתומן ר', וכן דוח' פעולה של ליאור שפירא המסתומן ק'). מכל מקום ב"כ המשיב לא הולה לפניי כל טענה לפיה הקול הנשמע במסגרת האזנת הסתר אשר, תורגם לתמלולים הנמצאים בתיק החקירה, אינם שייך כלל למשיב.

אשר להאזנות הסתר, הפנה ב"כ המבוקשת בעיקר לשיחה מס' 140 אותה ניהל המשיב עם אחר שזהותו אינה ידועה ביום 22.4.14. יען בתמלול השיחה מלמד כי בין השנים מתנהלת שיחה במסגרת מבחן אחר לקנות דבר מה מהמשיב. בין היתר, נאמרים במהלך השיחה הדברים הבאים:

"גבר: אתן לך כסף, השגתني לך את הכספי, תכניס לי שבע-שמונה."

סלימאן: אה

גבר: שבע- שמונה מהם, תזע לי אותם ואחשב לך שכט אחד מהם יצא ארבע אלף ושלוש מאות דולר, על חמיש עשרה, אני אעביר אותם לישראל, תעביר לי..."

ובהמשך:

"סלימאן: ... כמה אתה רוצה?"

גבר: כמה שאתה רוצה, אם אתה רוצה אז תכניס לי שמונה- תשע, אתן לך חמיש מאות אלף, מאה ועשרים אלף היום וכמה שאתה רוצה בהמשך..."

בשיחה נוספת שנערכت בין השניים באותו יום (**שיחה מס' 141**), אומר האחים למשיב כי הינו יוצא לאזרע שכם ועל כן שלא הגיע היום, אלא אולימחר.

סוף דבר לעניין האזנות הסתר, מכיון החקירה עולה תמורה לפיה בין המשיב לאחר התרקמה עסקת מכירת שטיבה איננו ברור אך ורק מקראית מלאויל האזנת הסתר. עם זאת תוכן השיחה, בשים לב לעובדה שזו נערה ביום לפני האירועים נשוא כתוב האישום במלכמת נטאף הסם, בהחלט מהוותו כשלעצמה ראייה בעלת משקל מסוים כנגד המשיב, לשם הוכחת המיחס לו בכתב האישום.

אוסיפי כי בכל הנוגע להאזנות הסתר בהן הוקלט המשיב, הפנה ב"כ המבקשת לשיחות נוספת נספנות של המשיב באותו החודש, מהם עולה לכארה קיום עסקאות שונות תוך שימוש במילוט קוד כגון מכוניות (שיחה מס' 61) ופתחת קודים (שיחה 39).

השימוש באותו מושגים במהלך הטלפון שנייה המשיב, אשר יכולם לכארה להיזמות למילוט קוד, בשיתוף עם תוכן השיחות הרלוונטיות לעניין עסקאות שונות, כמוות, מועדי מפגש ומחרירים, מעלים חסד לעריכת עסקה לא כשרה ומחזקם את עצמת הראיות העולה כנגד המשיב. בעניין זה נקבע ב文书 4612/07 אלירן דרי נ' מדינת ישראל תק-על 2007(2), 3487:

"**תמלילי השיחות הטלפוניות - של כל אחד מהעוררים ושל העוררים ביניהם לבין עצמם**
- מגילות שפט קוד המעליה חדשות לפענוצה המתבקש לכארה כמתיחסת לעסקי סמים. בחלק מהשיחות מדובר על חומרים שונים וטיבם, על כמויות, על מחירים, על מועדי מפגש, על אנשים אלה ואחרים המ██וכנים מחתמת קשייהם עם שוטרים, ועוד.
קריאה בעשרות **תמלילי** שיחות הטלפון מעלה בעיליל שיח עבריני מובהק, שחלקו
ניתן להתפענה בקודים המתפרשים כקשרים לעסקי סמים".

בנוסף להאזנות הסתר, עיקר חומר הראיות הקיים בתיק החקירה עומד על התנהלות המשיב ביום שלאחר

השיחה עם האחר והתנהלותו מול מוחמד, אשר נתפס בסופו של יום עם הסם ברשותו.

מדוחות העיקוב השונים (ראו דוח עיקוב 143 המסומן רד, דוח עיקוב 90209 המסומן רה, דוח עיקוב 110 המסומן רו, דוח עיקוב 9025 המסומן רז ודוח עיקוב 9009 המסומן רח), עולה כי ביום 23.4.14 (כאמור- יום לאחר האזנת הסטר 1- ז"ה) באזרע השעה 15:30 נסע המשיב ברכב ההונדה בכיביש 99. בסביבות השעה 16:30 נראה המשיב כשהוא נהוג ברכב ההונדה כשאיתו ברכב מוחמד ופונה לכיוון סכנין. בשעה 16:48 פנה רכב ההונדה לעסק המשולט "מוסך הגליל" על כביש 805 סמוך לפאתיה ערבה. בשעה 17:00 נראה רכב ההונדה כשהמשיב ומוחמד בתוכו, כשהוא עוזב את המוסך לכיוון מרכז כפר מג'אר. בשעה 17:14 עצר רכב ההונדה, מוחמד יצא ממכנו ונכנס למתחם בתים. רכב ההונדה, נהוג בידי המשיב המשיך בנסיעתו בכיביש 806. בשעה 17:19 עצר המשיב בכיביש 806 והמתין כשהוא מצמיד לאוזנו טלפון סלולארי. בסביבות שעה 17:40, הגיע למקום מוחמד ברכב המזדה והמשיב ניגש אליו ומסר לו מבעוד לחילון סיגריות, מצית וכסף מזומן. בהמשך נסע המשיב מהמקום ברכב ההונדה כמשמעותו נושא אחריו ברכב המזדה. בשעה 17:44 עצרו המשיב ומוחמד בתחנת הדלק "דיזול" בכיביש 806 סמוך לעילבון, שם תדלקו את הרכבים. בשעה 17:47 נראה המשיב נהוג ברכב ההונדה כשבעקובתו מוחמד ברכב המזדה בכיביש 806. השניים הוסיפו לנסוע בדרך דומה עד שנעצרו ע"י בלשי ימ"ר צפון בסביבות השעה 18:14. לא לחינם מצאתי לנכון לאזץ העיקוב שנערך למשיב ולמוחמד כמעט במלואו, שכן עיון בדוחות העיקוב מלמד כי עם השניים התנהלה לכואורה עסקה באותו יום, אשר כללה תוכנן של ממש. כאמור, המשיב ומוחמד נפגשו תחילה כאשר המשיב בא לאסוף אותו עם רכב ההונדה, נסעו יחד למקום סגור ושחו שם זמן מה, שבו לבתו של מוחמד אשר ירד מרכב ההונדה ונכנס לביתו. בהמשך, המתין המשיב למוחמד בצד הדרק וקצתה הגיע ברכב המזדה העביר אליו המשיב כסף מזומן דרך חילון המכונית. לאחר מכן הוסיפו השניים לנסוע זה בקרבתה זה, עד שנעצרו לבסוף ע"י המשטרה.

דוחות העיקוב שסקרטי בהתמצית מתישבים האחד עם השני ולא עלו בהם כל סתירות. מכל מקום, ב"כ המשיב לא העלה כל טענה בהקשר זה. לטעמי ראוי לתת בשלב זה לדוחות העיקוב משקל כבד.

חיזוק משמעותית לראיות לכואורה שפירטתי לעיל כנגד המשיב, ניתן ללמידה כי מייד עם מעיצרם של המשיב ומוחמד נמצא בתא מכוניתו של מוחמד הסם. העובדה כי המשיב נראתה רוקם עסקת סם עם מוחמד באותו יום, עת נפגש עמו ופועל לצדכו לכל אורך הדרך, יש בה לטעמי כדי להביא למסקנה לכואורת על פייה התנהלוותו של המשיב לא הייתה "תמיימה".

פרשנות המבקשת לפיה המשיב היה מעורב בעסקת הסם הנה אם כן הגיונית ביותר ומתקבלת על הדעת לשלב זה ומשתלבת היטב עם יתר הראיות שבידה.

לכל האמור יש להוסיף ולהפנות להתנהלוותו של המשיב בחקירות המשטרה לאחר מעיצרו. כעולה מהודעת המשיב ביום 23.4.14 סיפר כי שהה כל היום עד שעות הערב בעסק שלו (עמ' 2 ש' 21) וכי כלל לא נפגש עם איש באותו יום (עמ' 2 ש' 31). אשר למוחמד, טען כי ראה אותו לאחרונה לפני ימים שלושה (עמ' 3 ש' 67).

אף בהודעתו מיום 28.4.14 טען כי ביום מעצרו נסע מביתו בלבד לשם תיקון רכבו (עמ' 3 ש' 42-47) וכי משעת יציאתו מביתו לא נפגש עם איש (עמ' 3 ש' 68) ובוואדי שלא עם מוחמד (עמ' 4 ש' 88). רק לאחר שעומת עם חומר הראיות נגדוiscalל סרטון ממצלמת האבטחה בתחנת הדלק, גרס המשיב לראשו כי נפגש עם מוחמד בכביש, אולם לא נכנס לביתו (עמ' 4 ש' 98-101).

בהודעתו מיום 1.5.14 שב המשיב על עמדתו בהודעתו הקודמות (עמ' 8 ש' 251-252) ובהמשך עשה שימוש בזכות השתקה (עמ' 8 ש' 254, 264, 270, עמ' 9 ש' 334, עמ' 10 ש' 34).

בהודעתו מיום 7.5.14 שינה המשיב את גרסתו כאשר הודה כי פגש את מוחמד בכפר מג'אר ושוחח אליו על מקום לתקן את מכונתו, בהמשך נסעו יחד למוסך לשם בדיקת מקום לתיקון המכונית, אז השיב את מוחמד לביתה (עמ' 5-4 ש' 151-153). בהמשך פגש את מוחמד לפני שנכנס לתדלק את רכבו, אז שוחחו שיחת חולין קצרה (עמ' 6 ש' 203-195). המשיב הכחיש לאור כל証據 את מעורבות בעסקת סמים כלשהו.

בדיוון לפני ניסיה ב"כ המשיב להסביר את שינוי הגרסאות של המשיב בחשש שהיא נתנו בו עת נעצר ונלקח לחקירה. טענה זו לא אוכל לקבל בשלב זה. עיון בהודעות המשיב מלמד בשלב זה, כי בהודעתו הראשונות הציג המשיב גרסה שקרית, אשר אינה עולה בקנה אחד עם חומר הראיות הקיימים בתיק. בהמשך, ומשועמת המשיב עם הראיות הקיימות נגדו, שינה את גרסתו, אולם אף זאת עשה בצורה מתפתחת ולאור המידע שהוצע לפני בכל רגע נתון ע"י החוקרים. מובן כי שקרים הבולטים של המשיב בחקירותיו וגרסתו המתפתחת כפי שהובאה לעיל, יש בהם לטעמי לחזק ולהעיצם את הראיות לכוארו נגד המשיב.

אשר לגרסתו של מוחמד, הרי שאף שהוא אינו קשור לשירות את המשיב לעסקת הסם (לענין זה יש לציין כי עפ"י גרסת מוחמד במשטרת, הסמים הוכנסו לתא המטען של מכונתו ע"י אדם אחר מבלי שהיא מודע לכך), הרי שנitin נמצא בהודעתו השונות ובאמירויותיו בעודו במעצר "رمיזים" שיש בהם לקשר את המשיב לעסקת הסם. כך, בתמלול מ.ט: 487/14 (מסומן כח בתיק חומר החקירה) המתממל שיחה שנערכה בין מוחמד (ב) לרס"מ אריק מיאודובסקי (א), נאמרים הדברים הבאים:

"**א: התפקיד שלך היה להעביר מקום למקום, זה הכל, איפה שפתחתי אמר לך אתה נושא אחריו אתה פוגש אותו זהה הכל. אבל את זה, תשמע, זה שיקול הדעת שלך.**

ב: אני לא גור בגבול, ואתה יודע מי גור בגבול.

א: אני יודע שהוא גור בגבול, יותר קרוב לגבול מאשר גור?

ב: לא, היכרתם בתחום הגבול" (ראה עמ' 11 לאותו תמלול).

לענין זה אין חולק כי המשיב מתגורר בכפר עג'ר, השוכן על הגבול בין לבנון וישראל.

בשיחה אחרת שנערכה בין השניים (מסומן פ' בתיק חומר החקירה) מצין מוחמד כי הוא חשש שיפגעו במשפחהו באם יספר על מה שaire'.

במצר תמלול עבדת מ.ט מס' 484 (מסומן ע' בתיק חומר החקירה), אשר תמלל שיחות אשר נערכו בין המשיב, מוחמד ועוצר נסף בשם גזאוי, תועדה שיחה בה אומר מוחמד לגזאוי:

"**שאני בחוץ ב��שי מסתדר אני עובד ואשתי עובדת ומתקבל הבטחת הכנסתה וב��שי ח' אין עכשו אתה יודע אין אני חשוב על זה, סليمאן** (המשיב- ז"ה) **ואין קוראים לו צרייכים לדאג לי"** (ראה אמצע עמ' 3 לתמלול).

כידוע, בנוגע לאמרתו של מוחמד, אין מדובר בראיות העומדות בפני עצמן או בראיות בעלות משקל גבוהה מקום שאין לה קשורות את המשיב לשירות לשם, אולם עדין, יש לאמרות אלה משקל מסוים כאשר מטרפים אותן ליתר הריאות לכאהר העולות כנגד המשיב.

בטיעונו לפניה טען ב"כ המשיב כי הריאות העומדות כנגד המשיב הינן ראיות נסיבותיות בלבד, אשר עצמן אינה מספקת לשם מעצרו עד תום ההליכים. אך, חומר החקירה בתיק, ככל שהוא מתייחס למשיב, מרכיב רבן מריאות נסיבותיות ותיכן בהחלטת כי אילו הייתה כל אחת מהראיות עומדת לבדה ובפני עצמה, לא היה די בכך בודאי לקבוע את קיומן של ראיות לכאהר בעוצמה המסתפקת לשם מעצר עד תום ההליכים. אולם בעניינו, ריבוין של הריאות הנסיבותיות וצירוף ייחודי מובילות לגרסה הלאכורת המוצגת בכתב האישום ומקשות על ניסיונו של המשיב להציג תזה חלופית אחרת המתышבת עם חומר הריאות. נוכח האמור, אין לטעמי בעובדה כי הריאות העולות כנגד המשיב הינן נסיבותיות ברובן בכך כי קיימת חולשה בראיות הלאכורות העולות כנגד המשיב, כשלענין זה אזכיר כי לא פעם קבע בית המשפט העליון כי ניתן לקבוע קיומן של ראיות לכאהר אף בהסתמך על ראיות נסיבותיות בלבד:

"**כאשר כל אחת מן הריאות הנסיבותיות בפני עצמה נוטה להצביע על אשמו** של הנאשם יותר מאשר על חפותו - ואףלו אין בה כשלעצמה כדי להרשיעו - **הרי ככל שריאות אלה רבות יותר, מגוונות יותר ושלובות יותר האחת ברעותה,** **נעשית חזקת חפותו של הנאשם לאפשרות רחוקה יותר וקלושה יותר.** יש כאן, כמובן, מעין תמונה הרכבה ('פזל'), שככל שמצטרפים זה לזה חלקים רבים יותר, מגוונים יותר ושלובים יותר זה זהה, הולכת ומתהווה תמונה, שביעירה היא ברורה לחוטין, אפילו נעדרים אחדים ממרכיביה. יתר על כן, תיתכן אפשרות אחרת, שונה, שונה, שככל אחת מן העבודות, המובאות להוכחת אשמו של הנאשם, היא תミמה ומרקית לחוטין, כשהיא בפני עצמה, אולם עצם צירופן יחד אינו יכול - מבחינה הגיונית - להיות תמים ומרקירים..." [ראו: בש"פ 09/06/2008 בוחניך נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)].

לסיכום, דוחות העיקוב והתנהלותו של הלילית המתוארת של המשיב ביום 23.4.14 יחד עם מוחמד טרם זה נתפס

עם הסם ברשותו, בצוירוף האזנות הסתר שנערכו למשיב ובעיקר הסמכות של שני אিורעים אלו, אשר התרחשו יום לאחר יום, יחד עם שקרים הבולטים של המשיב בעת חקירותיו במשטרה, יש בכלל אלו ייחודי להוביל למסקנה כי בכוחו של חומר הראות הגולמי המצו依 בידיו המבוקשת כדי להציג על סיכוי סביר להרשעת המשיב במילויו לו בכתב האישום.

לא מצאת לשעה זו, כי יש בהסבירים והטענות שמציע ב"כ המשיב כדי לכרטס בעוצמתן של הראות לכואורה הנדרשות בשלב הדיון במעצרו של המשיב עד תום ההליכים. וודגש, הסבריו של המשיב ביחס לריאות נגדו יתבררו ויבחןם לעומק על ידי הערקה הדינית, לכשידון התקיק לגופו של עניין.

unint. עילת מעצר וחלופת מעצר:

.ב.

משמעותי למסקנה כי קיימות ראיות לכואורה המקומות תשתיית ראייתית לכואורת אשר מובילה בסופה של ההליך לידי הרשות המשיב בעבירות המזוהה, יותר לבחון האם קיימת לגבי עילת מעצר ואף אם יקבע כי זאת קיימת, יש להוסיף ולבחון, האם למשיב נסיבות ספציפיות ונימוקים כבדי משקל שיש בהם כדי לסתור את חזקת המ證וכנות והאם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

באשר לעילת מעצר, הרי שהעבירות שמיוחסות למשיב בכתב האישום, מקימות עילת מעצר סטטוטורית כלפי לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים ועל המשיב לסתור חזקה זו.

אין חולק כי העבירות בהן מואשם המשיב הין עבירות חמורות ביותר. כיצד, עסקאות בסמים ובעיקר הניסיון לסchor בסמים, הן מן העבירות החמורים הקיימות בספר החוקים וזאת עקב פגיעתן הקשה בח"י החברה הסדרים והסכנה הרבה אשר נשקפת מהן לשлом הציבור.

הכל הוא, כי כאשר מדובר בעבירותים סמיים חמורות, בין היתר סחר או ניסיון סחר בשם מסוכן, יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים. רק במקרים חריגים ווצאי דופן תשקל במקרים אלו חלופת מעצר (ראה בש"פ 08/07, מדינת ישראל נגד אדרי; בש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' ג'マル ובש"פ 6039/07 מדינת ישראל נ' יוסף). אך אף באשר למסקירות מעצר- זה ידרש רק מקום בו ניתן למוד על מ證וכנות הנינתה לאין, חרף חומרתן הרבה של העבירות. ראה בש"פ 7913/99 - מדינת ישראל נ' אדרום הר שפי ואח' תק-על 99(3) עמ' 15, שם נקבע:

"**UBEIROT SHL YBQA SEMIM VOSHER BSEMIM HN MN CHAMOROT VEMZOCNOT SHUBEBIROT. MACHINAT HACHOMERA AF SHAR LDIMOT OTUN AF LUBEIRA SHL RACHA, SHCAN HOSHER BSEMIM HORSH CHAYIM. MACHINAT EMZOCNOT HN USHIYOT LEHIVOT AF GROUOT MUBEIRA SHL RACHA, SHCAN YIS MAKRIM, GEM AM NDIRIM, BHEM ADAM NANASHM BUBEIRA SHL RACHA, AR NSIBOT HUBEIRA AIN MABESTOT SCNAH SHL RACHA NOSF, AILO ADAM HANASHM BUBEIRA SHL YBQA SEMIM AO SHER BSEMIM CHIZKA ULIO, UL PI MAHOT**

העבירה, שימוש בbijoux עבירות מסווג זה, אם רק יוכל. لكن, העובדה שבמקרים בודדים החליט בית המשפט לשחרר מן המעצר אדם שנאשם ברצח, אין בה כדי ללמד שראוי לשחרר מן המעצר גם אדם הנאשםביבוא סמים או סחר בסמים. במיחוד כך כאשר אדם הנאשם בעבירות סמים כבר הורשע בעבר בעבירות כללה, ואפשר להניח שעבירות אלה הן עיסוק קבוע ואורח חיים של אותו אדם. בית משפט זה כבר ציין והדגיש פעמים רבות, עד שהדבר הוא מן המפורסמות, כי עבירות כללה יש עמן חומרה מן המדרגה הראשונה, וכך כל הוא שנאשמים בעבירות כללה יוחזקו במעצר עד תום ההליכים, אף אם ההליכים מתמשכים זמן רב, שכן חלופת מעצר, ואפילו מעצר בית מלא, אין בה כדי להשיג את מטרת המעצר ולסלק את הסכנה הצפiosa מהם" (ראה בש"פ 8/08, 860, אוזולאי נגד מדינת ישראל ובש"פ 9/08, 9302, אלעקובי נגד מדינת ישראל).

כן ראו בש"פ 6039/97 מדינת ישראל נ' יוסף (ימים 14.10.1997); בש"פ 2510/2510 מיכאל שוולי נ'. מדינת ישראל (ימים 19/4/02), בש"פ 1107/05, אילוז נ' מדינת ישראל (יום 1/3/05), בש"פ 140/05 ימין נ' מדינת ישראל (ימים 24/1/05), בש"פ 2846/06 מדינת ישראל נ' אלעצם (ימים 31/3/06 ובקב"ה 10827/06 מדינת ישראל נ' פנחים דגן (ימים 10/1/07).

בחינת נסיבותיו של המשיב מלמדת כי אין עניינו נמנה על אחד מן המקרים הנדרים בהם ניתן לשקלול חלופת מעצר חרף חומרת העבירות המיוחסת לו.

למשיב עבר פלילי עשיר הכלול במספר הרשעות קודמות בעבירות סמים חמורות לרבות סחר, "יבוא והחזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית. כן הורשע המשיב בשורת עבירות חמורות אחרות לרבות הדחה לעדות, שיבוש הלייני משפט, תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו ועוד. על רקע מעשיו הפליליים ריצה המשיב בעבר עונש מאסר לתקופה של שמונה שנים. בנסיבות אלה ברור כי אין מדובר לפניינו באדם נורטיבי, אשר המוחס לו בכתב האישום אינו מופיע את אורחות חייו או אדם בו ניתן לחת את האמון הדרוש לשם שחרורו בחלופה.

בענייננו, ניתן אף ללמוד על המסוכנות העולה מן המשיב לאור חומר הריאות בפרשה, ממנו עולה לכואורה כי המשיב היה הרוח החיה מאחורי עסקת הסם ואף ניסה להוציאה לכואורה לפועל, תוך תכנון מוקדם ותחכום לא מבוטל.

ב"כ המשיב הנית לפתחו של בית המשפט אסמכתאות שונות כאשר לדידו המדובר במקרים דומים לקרה שלפניינו, שם בתים המשפט הורו על שחרור הנאשמים בחלופת מעצר. בנסיבות מקרים אלה והגעתו לכלל מסקנה כי מקרים אלה אינם זהים לקרה שלפניינו ובן נשכח כי הלכה מושרשת מימים ימיימה על פיה יש לבחון כל מקרה ומקירה על פי נסיבותו הספציפיות.

ኖוך כל האמור, אין סבור כי עניינו של המשיב נמנה על המקרים הנדרים בהם ניתן להסתפק בחלופת מעצר. המעשים החמורים המיוחסים למשיב מלמדים על מסוכנות של ממש כלפי הציבור בכללותו, ולא מצאתו כי

שחרור המשיב בחלופה יאיין את מסוכנותו במידה מספקת.

5/4678313

.6. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני מקבל את הבקשה ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום י"ד סיון תשע"ד, 12/06/2014 במעמד הנוכחים.

דייד הווארי, שופט בכיר